

“Tôi Trung Quốc mua n l y đâu thì l y, ch mong ch a Sài Gòn ra, m t Sài Gòn u ng l m th y
i!”

Biểu tình chống Trung Quốc ở Hà Nội, 9 tháng 12, 2009.

Hai cô gái trẻ trong một dịp tình cờ mà chúng tôi gặp ở nhà một người đàn ông cũng trẻ tuổi đi
những đã là một nhà sĩ nữ i tiếng. Một cô nói gì ng Qu ng th n nhiên h i tôi, “Bao giờ n c
mình thu c v Trung Qu c h th y? Tôi ch a đ th i gian tìm câu tr l i thì chính ng i b n c a
cô nói, ‘Đã thu c v r i ch bao giờ gì n a.’”

R i cô gái, v n ki m s ng t m qua ngày b ng ngh vi t k ch b n phim truy n hình, h ng v
tôi nói tiếp, “Em ch hy v ng mình đ c t tr , ch bi n thành m t t nh nh dân Tân C ng kh
ch t luôn.” Cô gái nói gì ng Qu ng góp l i, “Tôi Trung Quốc mua n l y đâu thì l y, ch mong
ch a Sài Gòn ra, m t Sài Gòn u ng l m th y i!”

Anh nhà sĩ quay qua tôi, “Không ch hai đ a này nghĩ v y đâu anh, trong c quan c a v em,
h nói v chuy n Trung Quốc ai cũng nói chuy n ki u đó. Còn vì sao h c cho r ng n c mình
đ ng nhiên là thu c v Trung Quốc thì không hi u n i.”

Một chuyện có thể thấy rõ sự phản dân tộc trung tâm của Trung Quốc kể cả trên tuy chương là những ý kiến của một vài cá nhân, nhưng đã phản nào đó cho thấy được tâm trạng bị quan chận thớt của những người trí thức. Nguyên nhân của thái độ phản Việt Nam đến tình trạng này cũng không khó tìm. Người ta chỉ cần nhìn lại những người trí thức bị vùi dập vì yêu nước và có trách nhiệm với vận mệnh quốc gia khi tham gia sự kiện biểu tình chống Trung Quốc (9 Tháng Mười Hai 2007) ở Sài Gòn-Hà Nội là biết. Một khi chính quyền này đã đi xa tới hời hợt thì đi xa xa đó chỉ có nghĩa là một loạt những thanh niên ôn hòa chống Trung Quốc, đi xa với những yêu nước như tôi phạm đã là câu trả lời cho thấy bọn chủ của thái độ phản hành.

Ngày 5 Tháng Mười Hai 2009 tại Tuổi Trẻ, báo có sự phát hành lớn ở Việt Nam, có loạt bài: “Thác Bùn Giặc-Báu Vật Muôn Đời.” Tuy loạt bài này mới đăng kể mới, nhưng khi được người ta nhận thấy là bài báo này chỉ cung cấp những thông tin rón rén về một nửa sự thật của việc cộng minh biên giới Việt-Trung.

Ngay khi tờ báo này phát hành, một người bạn trí thức, đọc tin nói qua điện thoại di động, “Anh đọc chưa. Xúc động lắm anh, tôi đoán rằng hiện tại trong đảng có hai phe, phe Việt bài báo này chỉ là chống Trung Quốc đó anh.”

Chúng tôi với vã mua báo được, và một điều rõ ràng là bài báo này ngoài những tính toán hoa mĩ diễn đạt tình cảm yêu nước mới, yêu thế giới để biên cương hời hợt, toàn bộ phản nên dung còn lại chỉ cho thấy ý đồ nhắm cho công dân Việt Nam phải chấp nhận một hiệp định biên giới được đảng và thái độ này an bài. Việc úp úp-mở mở để lộ ra những đen nhẻm của dân chấp nhận ở Nam Quan, nhà thác Bùn Giặc và hàng ngàn cây số miền biên cương được gây động bằng xương máu tiền thu được về cho mới là một chủ trương bán nước tinh vi.

Tổng thể hình ảnh nào của dân tộc mà nay lại sinh ra quân bán nước và bọn bủi bút trí trá đến mức tinh vi quái lạ! Tin tức từ các hãng tin nước ngoài về phía biết, Trung Quốc sẽ cho tiến để xây dựng hợp tác Việt-Trung ở Hà Nội và Sài Gòn. Ngay ngày hôm sau, ông chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết nói với cộng tri và đảng để kháng chiến cũ của ông là, “Cho tôi gì mới từ được của quê hương cũng không nhận những cho ai.” Không thấy báo chí được thu được là lúc nói câu đó của ta có vẻ tay hay không, nhưng một điều chắc là những kẻ cuống tít của đảng hiện sự yên tâm hơn, vì ông chủ tịch và cộng Bộ Chính Trị của họ vẫn giữ đúng nguyên tắc, “vận mệnh của đảng luôn ở trên dân tộc.”

Hai năm sau từ ngày nở ra biểu tình chống Trung Quốc của thanh niên-sinh viên. Báo chí và cộng người phát ngôn Bộ Ngoại Giao chỉ để bủi bủi có gì nghe phản ứng theo kiểu là một phản ứng thói

đi ca đ& và c&a Trung Qu&c. Không ai tin là gi&ng tuyên truy&n c&a b& máy nhà n&&c đi chi&u. Họ không thay đ&i gì c& mà chỉ phát ngôn sao cho l&a đ&&c ng&&i nghe và h&n h&t là nói sao cho th&&ng dân đang b& b&ng bất thông tin càng lúc càng mù m& h&n. Trong th& k& 21, “nghe thu&t” tuyên truy&n c&a chỉ đ& C&ng S&n Vi&t Nam bi&n thái đã t&i m&c yêu quái.

Tuy c&n l&a dân v& chuy&n hi&m h&a Trung Qu&c, nh&ng không vì th& mà h& cho phép nh&ng Vi&t ki&u h&a h&i nghe Vi&t ki&u v&a qua tham gia vào n&i dung này. Không h& có m&t dòng t&&ng thu&t nào v& n&i dung chỉ quy&n biên c&&ng h&i đ&o trong h&i nghe đ&&c khoa tr&&ng là “H&i nghe Di&n H&ng nh&.” Nh&ng cá nhân trí th&c Vi&t ki&u ng& nghe chỉ đ&n m&c đáng th&&ng nh& Nguy&n H&u Liêm, Tr&n Thanh Vân... đã có nh&ng lý l& ngang hàng v&i b&n t&i ph&m bán n&&c khi dùng n&&c b&t c&a mình tô v& cho th& ch&.

Nh&ng ng&&i nhân danh trí th&c h&i ngo&i d& ph&n vào vi&c “đánh b&n sang ao” v&n không m&i m& gì. Ai cũng bi&t không ph&i họ đ&&c đi xe có còi h&, đ&&c h&t m&t trên màn &nh tivi mà thoát khỏi s& ph&n c&a m&t th& gi& rách ch&i tay theo th&i v& c&a đ&ng. Nếu h& tình nguy&n là m&t th& gi& rách thoang tho&ng chút d&u th&m n&&c ngoài nh& tr&&ng h&p c&a m&t gã & Canada đem ti&n và đem th& v& n&&c toan tính lau ch&i b& m&t b&n th&u c&a mình, nh&ng gã nh& tr&&ng h&p này đ&ng s& b& thí đ&&c gì. M&t tay chỉ n& sĩ văn nghe c&a chỉ đ& nói, “T&i l&m anh, đ&i đ&ng ch&y ch&t kh&p n&i, thôi thì h&n đã h&n đ&n th& thì t&i c& cái gi&y phép in sách, c&a đáng t&i &y mà.”

T& nhi&u ngu&n d& lu&n & trong n&&c khác nhau đ&&c tung lên m&ng, nh&ng ng&&i quan tâm bi&t r&ng, t&i đây s& có nh&ng phiên tòa x& nh&ng ng&&i yêu n&&c t& do. Nh&ng Lê Công Đ&nh, Tr&n Anh Kim, Nguy&n Ti&n Trung... đang s&n sàng ch& ra tòa đ& nói lên ti&ng nói yêu n&&c chân chính c&a m&t th& h& m&i. D& lu&n cũng hé l& r&ng nhà c&m quy&n Trung Qu&c đang tăng áp l&c v&i tay sai trong n&&c đ& có m&t b&n án th&t n&ng. Ng&&i ta tin r&ng trong m&i v&n đ&, m&i s& ki&n & Vi&t Nam lúc này đ&u có y&u t& Trung Qu&c. Bàn tay h&c ám trong bóng t&i c&a Trung Qu&c th&t s& đã ph& tr&m lên đ&i s&ng và khát v&ng t& do-dân chỉ c&a m&i ng&&i Vi&t Nam.